

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 13/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro 59/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro 59/2009.

Sťažovateľ v sťažnosti najmä uviedol, že „Podľa § 172 ods. 1 O. S. P. čo zákonná sudkyňa odmieta konať, čím porušuje zákon. Namiesto zákonného konania, napriek 2x podaným majetkovým pomerom a doručenia Rozhodnutia o občanovi v hmotnej núdzi rozhodol zase protizákonne o neoslobodení od súdnych poplatkov, čo dokonca potvrdil aj Krajský súd v Žiline ďalším protizákonným rozhodnutím. Takto konajú súdy v Žiline od roku 1997 a Ústavný súd im protizákonnosti toleruje. Teda ide i kriminálny výkon súdnictva a nie hrubý jazyk ale pravdivé označenie a využitie základného práva čl. 10 Dohovoru – právo na slobodu prejavu a právo na pravdivé vyjadrenie.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ žiada, aby ústavný súd o nej takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Žiline porušuje v konaní 33 Ro/59/2009 základné práva D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a to opakovane po III. ÚS 76/01, III. ÚS 77/01, IV. ÚS 174/05, III. ÚS 187/05 a po rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva č. 46844/99!

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky na základe podaných dôkazov oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov v konaní 33 Ro/59/2009 a ruší uznesenie odvolacieho súdu 7 Co/269/2010-64 z dňa 27. 10. 2010 aj uznesenie prvostupňového súdu 33 Ro/59/2009-40 z dňa 28. 07. 2010.

II.C. Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Žiline konať vo veci 33 Ro/59/2009 bezodkladne a bez ďalších prieťahov.

II.D. Ústavný súd prikazuje zaplatiť Okresnému súdu v Žiline satisfakciu D. B. vo výške 10.000 Eur (pre opakované delikty, pre surovosť súdu) plus trovy advokáta.

Okresný súd v Žiline je povinný všetko zaplatiť do 3 dní od dňa právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania je OS Žilina povinný zaplatiť úroky z omeškania vo výške 200 EUR denne za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II. E. Ústavný súd dáva výstrahu Okresnému súdu v Žiline, že ak tento súd nepresne porušovať základné ľudské práva ako nepolepšiteľný, bude nútený platiť satisfakcie v násobkoch hoci aj likvidačných pre súd. Pokračovanie porušovania základných práv je trestným činom a Ústavný súd začne podávať trestné oznámenia proti Okresnému súdu v Žiline ako organizovanej zločineckej organizácii (pre nečinnosť v konaniach 13 C/165/2003, 13 C/370/2004, 8 C/145/2002, pri zmarení vykonateľnosti rozsudku 16 C/273/1997, keď tento sa stal právoplatným až po 12 – rokoch – justična brutalita najhrubšieho zrna!!!!!!“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Ro 59/2009.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z čl. 6 ods. 1 dohovoru vyplýva, že jeho prostredníctvom sa garantuje právo na spravodlivé súdne konanie, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Sťažovateľ v sťažnosti nešpecifikoval, porušenie ktorého z uvedených práv namieta, a preto ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť vo vzťahu k obom uvedeným právam.

1. K namietanému porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta predovšetkým nespravodlivé rozhodovanie okresného súdu o jeho žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Z dokumentácie priloženej k sťažnosti vyplýva, že okresný súd uznesením č. k. 33 Ro 59/2009-40 z 28. júla 2010 nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 7 Co 269/2010-64 z 27. októbra 2010 napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07).

V danom prípade bol sťažovateľ oprávnený podať proti uzneseniu okresného súdu č. k. 33 Ro 59/2009-40 z 28. júla 2010 odvolanie (čo aj využil), o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd, ktorého postup sťažovateľ v petite nenamieta. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa v súlade s princípom subsidiarity vylučuje právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd v tejto časti sťažnosť sťažovateľa odmietol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

2. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ tiež namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní. Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že k porušeniu označených práv postupom všeobecného súdu

môže v konaní pred všeobecnými súdmi dôjsť len v prípade, ak postupu súdu nebráni zákonná prekážka. Jednou z takýchto prekážok je aj nezaplatenie súdneho poplatku.

Z dokumentácie priloženej k sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ v danom prípade nezaplatil súdny poplatok a požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. O jeho žiadosti právoplatne rozhodli vo veci konajúce všeobecné súdy tak, že mu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznali. Za týchto okolností nemôže sťažovateľ účinne namietat' porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru bez odstránenia prekážky ďalšieho postupu okresného súdu v namietanom konaní, t. j. bez zaplatenia súdneho poplatku. Uznesenie okresného súdu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov v spojení s uznesením krajského súdu je právoplatné, a preto okresný súd bude povinný vo veci konať až potom, keď sťažovateľ súdny poplatok zaplatí.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho rozhodnutím nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Vychádzajúc z uvedeného v danom prípade nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ani práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto v tejto časti sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. januára 2011